

הוסיף והוא טיען ואמר לי: תא אחוי לך, בא ואראה לך, היכא דנשקי ארעה ורקייעא אהדרי, המקום בו נפגשים השם ווהארן.⁽¹⁹⁾

אוזי וחזאי דעביד גלגל השם, בוי בוי, חלונות חלונות.

שקלתא לסילתאי, אנתחטא בכוותא דركיעא, הנחתי את סל הלחם שלי⁽²⁰⁾ בחלוון

אמר לי הטיעא: אצית הקשב מאי שמעת מדבריהם של בלועי דקרת.

ושמעית דהוו אמרין:⁽¹⁶⁾ משה ותורתו אמרת, והן [אנחנו] בדאיין ושקרים.⁽¹⁷⁾

אמר לי הטיעא: כל תלתין יומי, כל ראש חדש⁽¹⁸⁾ מהדר להו גינחן להכא, כבשר שהופכים אותו בקהלת, סיר בישול, כדי שיתבשל היטב, ואמרי הכא: משה ותורתו אמרת, והן בדאיין.

ימים הם נדונים בגיהנום, ובטעם הדבר ראה במחרש"א, וב"צפנת פענח" כתב דהוא כענין הכתוב [ישעיה ס' ב']: "זה יהיה מדי חדש בחדשו וmdi שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחוות" שיש עת טiol ושמחה, כן יש בפגרי האנשים הפושעים או במיוחד עת צרה. [ויש ספרינו: כל שלשים يوم היה הגיהנם מתגלגל לאותו מקום, אבל הם היו נהפכים בגיהנם כל הזמן כבשך בקהלת, ראה לשון רבינו גרשום ופירוש רש"י סנהדרין ק' ב].

19. כתב רשב"ם: מקום גבורה היה שם שנושקים יחד זה זהה, ולאו היינו סוף העולם ומהלך העולם חמיש מאות שנה הוי, וארץ ישראל אמצעיתו של עולם הוא, והיינו מקומו של רבה בר בר חנה.

ובางינה יב א מבואר דאך מן הארץ עד השם יש מהלך חמיש מאות שנה [ראא שם בתוספות ר"ה אידין ראה מה שתירין הב"ח].

וב"עיוון יעקב" כתב שרביה הגיע לקצה הארץ על ידי קפיצת הדרך. ובשיתה מקובצת כתב שאכלסנדروس מוקדון, עשה צורת העולם וצורת הרקיע וגלגל החמה, ועלה אמר רבה בר בר חנה ואחותה לסליתאי בכוותא דركיעא.

20. רשב"ם. ובשיתה מקובצת כתב פירוש סילתא מגבעת.

16. כתב רשב"ם שהרי ירדו חיים שאולה. בפשוטו, כוונת רשב"ם לתרץ הייך יתכן לשם דיבורים של אנשים שכבר מתו. וכברש"ש כתב: כוונת המקרא הוא דNELAUU בעודם חיים, אבל אחר כך ודאי דמתו, כי איך יחיו בלי אויר ובלא מזונות, ואיך אפשר שהחיו עד הנה, וכן מՃתיב במדברכו כו' יא]: "ובני קrho לא מתו" משמע דזולתם כולם מתו.

17. א. יש להקשות: הרי אמרו [עירובין יט א]: רשיים אף בפתחו של גיהנום אינם חוררים בתשובה!? ויש לו מודר דהינו דוקא בפתחו של גיהנום, אז מועלם להם התשובה, אז אין חוררים, והיינו בנוטים למות, אבל בגיהנום ודאי חורין דהרי רואים צמח פועלן, אלא דין מועלם — הגהה מבעל "תפארת ישראל" [וראה שם מה שתירץ אביו].

ב. ב"צפנת פענח" פירש מאמר זה כנגד העוסקים בקבלה מעשית ואינם ראויים לה, והביא עוד בשם בנו שמאמר זה בא לרמזו על אותם העושים מחלוקת על תלמיד חכם, שאף אם נראה להם שכונתם לשמים והם בעלי תורה ומדות טובות, מכל מקום סופם להענש ולהצער על שלא החיזקו בכל עוז במטה השלום. וראה עוד מה שכותב ב"אמת לעקב".

18. רשב"ם. כתב הריטב"א: בכל סוף שלשים